

STRETNUTIE S JEŽIŠOM

Text z Písma svätého je o stretnutí a znie takto:

„Ako sa teda Pán dozvedel, že farizeji počuli, že Ježiš získava a krstí viac učeníkov ako Ján, hoci Ježiš sám nekrstil, ale Jeho učeníci, opustil Judsko a šiel zase do Galíley. Musel však ísť cez Samáriu. Tak prišiel v Samárii do mesta menom Sychar, blízko pozemku, ktorý Jákob dal synovi Jozefovi. Tam bola Jákobova studňa. Ježiš, ustátý cestou, sadol si pri studni; a bolo asi poludnie. Tu prišla žena zo Samárie načrieť vody. I povedal jej Ježiš: Daj sa mi napiť! Učeníci odišli totiž do mesta nakúpiť potravu. Povedala Mu žena Samaritánka: Ako môžeš Ty, Žid, pýtať si vody odo mňa, ženy Samaritánky? Židia sa totiž nestýkajú so Samaritánmi. Riekol jej Ježiš: Keby si poznala dar Boží a kto ti hovorí: Daj sa mi napiť, - ty by si Jeho prosila, a On by ti dal živú vodu. Povedala Mu: Pane, ani načieradla nemáš, a studňa je hlboká, odkiaľ máš teda živú vodu? Či si Ty väčší ako náš otec Jákob, ktorý nám dal túto studňu; aj sám pil z nej i jeho synovia a jeho dobytok? Ježiš riekol: Každý, kto pije z tejto vody, bude zase žiť. Kto by však pil z vody, ktorú mu ja dám, nebude žiť naveky, ale voda, ktorú mu ja dám, bude v ňom prameňom vody prúdiacej k večnému životu. Tu Mu povedala žena: Pane, daj mi tej vody, aby som nežíznila a neprichádzala sem načierať. Riekol jej: Choď, zavolaj si muža a príď sem! I odpovedala žena: Nemám muža. Ježiš jej riekol: Správne si povedala, že nemáš muža; lebo mala si piatich mužov, a ten, ktorého teraz máš, nie je ti mužom; to si správne povedala. Žena mu povedala: Vidím, Pane, že si prorok.“ (Jn.4:1-19)

Túžime po Pánovi Ježišovi a možno o tom ani nevieme. Preto by som sa rád s vami zamyslel nad evanjeliom sv. Jána nad známy textom o tom ako sa stretla jedna žena samaritánka s Kristom. Ako Ježiš vstúpil do jej života, Ježiš totiž vstupuje do našich životov, tak ako aj my vstupujeme do života iných ľudí. Takže to prvé čo by ma zaujímalo, je to či už Ježiš vstúpil do vašich životov. To nech si každý odpovie sám vo svojom srdci. Nie tak, že Ho poznáte, že od detstva ste chodili do nedelnej besiedky, do kresťanskej mládeže a napokon chodíte aj do kostola. To je určité poznanie, ale či vstúpil do vášho života, či niečo vo vašom živote spôsobil. Či Ježiš vo vašom živote niečo urobil.

Je zvláštne ako nenápadným spôsobom a vždy inak vstupuje do našich životov. Podívajme sa na tento príbeh a ako sa to odohralo v tej Samárii. Potom si na tej príhode ukážeme na niekoľko vecí, ktoré sú univerzálne platné aj pre dnešnú dobu.

V texte čítame, že Ježiš tam šiel z juhu na sever do Galíleye a musel prejsť cez Samáriu. Tam je slovo «musel». Nevieť či máte radi slovo „musel“, alebo niečo „musieť“. To však nie je to slovo v zmysle „musíš“, lebo nemáš inú šancu, ale je to v zmysle ak chceš teda ísť z juhu na sever do Galíleye tak musíš ísť tou cestou, ktorá viedla cez Samáriu. Prišiel som k vám z Benátok nad Jizerou a musel som cez Hodoním, keď som odbočil v Hodoníne musel ísť cez Myjavu, krásne prostredie a kopčeky pekne zasnežené. Je to o tom, keď niekde chceš, niekde a niekedy tak jednoducho musíš, ale ak nechceš tak nemusíš! Výborné na to je, že Ježiš sa chce s nami stretnúť. Nenecháva to iba na nás. On túži po stretnutí s nami, Ježiš túži po spoločenstve s nami. Dokonca čítame o tom, že Pán Boh je žiarlivý, že nás žiarlivo miluje, že sa o nás nechce s nikým deliť. Chce nás pre seba. Chce, aby on bol v našich životoch číslo jedna! Takže možno Pán Ježiš musí prejsť i dneska cestu na ktorej by nás stretol. Možno musíme prejsť vašou modlitebnou, možno prichádza práve k vám i cez tieto riadky a slová, pretože ty sa máš práve teraz s Ním stretnúť.

Je zaujímavé, ako sa všetko odohralo, ako to čítame v našom texte, že Ježiš prišiel k studni. Učeníci odišli nakúpiť, niekam do supermarketu, alebo o tam vtedy bolo. Mali hlad a Ježiš tam zostal sedieť a čakal na nich. V tom prišla akási žena. Sedel pri studni a bol práve čas na obed. Toto je veľmi zvláštne, že tam v čase obeda niekto tam príde - akási žena z mesta. Pretože k studni sa chodilo ráno, alebo večer. Miesto pri studni, to bolo také miesto kde sa preberali všetky novosti v meste. V Čechách tomu hovoríme „miesto klebiet“. Preto, že sa tam prebrali všetky klebety. Čas tomu bolo ráno, preto, lebo ešte bol tieň, alebo ešte nebolo tak teplo a večer po západe slnka zas už nebolo tak teplo. Teda sa tam pri studni schádzali, nabrali si vody, pohovorili a vrátili sa späť do mesta. Tá žena však tam prišla v čase obeda a k tomu musela mať svoj dôvod, prečo ta šla v tomto čase. Nešla tam ani ráno, ani večer. Keď budeme pokračovať v sledovaní tohto príbehu, tak vidíme prečo sa to tak stalo.

Keď ju Ježiš uvidel tak jej povedal: „Daj sa mi napiť, mám smäd“, ona je z toho veľmi prekvapená. Po prvé čo ju prekvapilo to bolo to, že to bolo proti vtedajším kultúrnym zvyklostiam. Totiž nebolo zvykom, aby len tak muž oslovil cudziu ženu a na viac keď bolo na prvý pohľad jasné, že On je žid a ona, že je samaritánka. Na to ona aj reaguje: „ako to, že ty si žid a žiadaš si napiť sa vody od samaritánky, veď židia a samaritáni sa spolu nekamarátia?“ Vieme, že samaritáni, boli židmi, ktorí sa po navrátení zo zajatia sa zmiešali z miestnymi kmeňmi a za to tu bol veľký rozkol medzi židmi a samaritánmi. Pán Ježiš však tento argument necháva bokom a odpovedal je túto vetu: „Keby si poznala dar Boží a kto ti hovorí: Daj sa mi napiť, - ty by si Jeho prosila, a On by ti dal živú vodu.“ To slovo „keby si poznala dar Boží“, inými slovami „keby si vedela čo dáva Boh! Ty by si prosila a on by ti dal napiť sa vody živej.“ To je tiež aj náš problém. My si myslíme, že vieme čo dáva Boh. My si myslíme, že poznáme tie dary Božie. Iste mnohí ich už poznáme a čerpáme z nich, ale bratia a sestry to je iba čiastka. I ja som nevedel čo dáva Boh, ale som si myslel, že keby som uveril a keby som Mu vydal celý svoj život, tak ako to mnohí svedčia, tak že budem ochudobnený, že si už nebudem môcť užívať. Nuž a keď som ma dvadsať tak som si povedal, až budem dôchodcom. Zatiaľ si budem užívať a až potom uverím keď budem starý. Prečo som tak rozmýšľal? Pretože som nevedel čo dáva Boh, napriek tomu, že som vyrastal tak povediac pod kazateľnicou. Mal som falošné predstavy o Bohu. Pokiaľ sa nestretnete s Ježišom Kristom osobne, nemôžete mať dobré predstavy o Bohu. My si často všetko porovnáme, predstavujeme si niektorých kresťanov a hovoríme si: „Keby som žil ako on, tak to radšej nechcem.“ Nedivajte sa na kresťanov, na bratov a sestry, ale uvedomte si, že Kristus k nám prichádza. Kristus sám má byť tým darom, ktorý má vstúpiť do nášho života.

Viem to nie je možné nikomu rozkázať, dokonca ani sám sebe. Po určitom čase som už chcel uveriť a nemohol som nešlo to. Hoci ma predtým Pán Ježiš volal a ja som nechcel. Potom som ja chcel a nešlo to, to boli hrozná muka. Chcel som a nemohol som, uveriť to je tajomstvo, to je milosť. To, že Ježiš k nám príde, a keď On prichádza, tak musíme veľmi dobre načúvať. Počúť to Jeho slovo a dať si povedať. Pretože Pán Boh chce urobiť zmenu v našom živote. Pokiaľ nechceš vo svojom živote zmenu, pokiaľ Ti stačí tvoj život taký aký je tak nepotrebuješ Krista. Všetkým počítaj s tým, že ten tvoj život nemá dobre vyhladky. Keď však tušíš, že nie je v tvojom živote niečo v poriadku, že prežíváš určitú prázdnotu, tak si uvedom, že potrebuješ zmenu. Tu zmenu môže v tvojom živote spôsobiť jedine Pán Ježiš Kristus.

Keď došlo k sporu Ježiša so ženou samaritánkou, tak povedal: „Nuž áno, to by som chcela tu vodu, aby som už sem nemusela chodiť každý deň s týmto vedrom.“ Tá žena na to šla logicky, premyslela si to. To aj my máme hneď svoje predstavy čo by nám tak Pán Boh mal dať, ale vidíme, že Pán Boh nám dáva o mnoho viac. Preto On vedel čo tú ženu trápi. Kde si som čítal výstižnú myšlienku k tomu textu a tá znela: «Nič o sebe ne povedala a predsa o nej vie Ježiš všetko». Priatelia to je úžasné tajomstvo. Totiž ani my sami v sebe sa mnohokrát nevyznáme. Oni sami sebe nerozumieme, ale Pán Ježiš vie o nás všetko a najlepšie čo potrebujeme. Keď tá žena zatúži po tejto „vode živej“ tak zase tento rozhovor pokračuje veľmi zvláštne. Namiesto toho, aby jej niečo ponúkol, tak on je hovorí: „No, choď domov a prived mi sem svojho muža.“ Vo chvíli keď žena prejaví túhu, chce

od nej Pán Ježiš čosi nepatričného. „Chod' a zavolaj mi svojho manžela.“ Ona odvetila: „Nemám muža.“ Nuž a On konštatuje, mala si piatich manželov a toho čo máš teraz to nie je tvoj manžel. S tým siešty sa ani nezosobášila, tak žili iba tak „na hromade.“

No dnes by sme možno povedali: „Päťkrát vydaná, päťkrát rozvedená“, to je tak Elizabeth Tailerová, ale neviem s kým by sme ju ešte zrovnali. Priatelia uvedomte si, že pred dvoma tisíc rokmi mali rovnaké problémy - päťkrát vydaná, päťkrát rozvedená! Toto však bol celý jej životný príbeh, jej predstavy šťastia a následného zúfalstva. Jej nádeje a j beznádej. Tými niekoľko slovami „nemám muža“ je výpoveď o celom jej živote. S každým novým manželským vzťahom sa objavovali nové nádeje, nové radosti a s každým stroskotajúcim vzťahom prišla beznádej zúfalstvo, slzy a nešťastie. Slo to tak a zase a zase... prečo ten Pán Ježiš neprišiel skôr? Keď bola iba dvakrát vydaná, dvakrát rozvedená? Prečo už vtedy nevstúpil do jej života, no možno že vstúpil. Možno, že chcel vstúpiť, ale ona nebola pripravená. Viete na stretnutie s Ježišom na to musí byť človek pripravený. Nie teologicky, že máme prečítanú celú Bibliu. Alebo že by sme mali byť pekne upravení a slušne vychovaní a mali by sme tak akosi dobrí. Tá príprava stretnúť sa s Ježišom spočíva v tom, že ja odrazu viem, že mi niečo chýba a že mi to už nemôže nikto iný dať, iba sám Ježiš Kristus. Možno, že tá žena potrebovala práve to, byť päťkrát vydaná a päťkrát rozvedená. Potrebovala prežiť najhoršie roky svojho života, aby bola pripravená o osudovému stretnutiu. Nechcem použiť to nevodné slovo, ale chcem povedať, že došlo k zásadnej zmene v jej živote. To stretnutie zmenilo jej život.

Viete však čo je najviac prekvapujúce? Predstavte si, cudzí muž, cudzia žena, muž ktorý jej kladie zvláštnu podmienku: „Prived' mi sem tvojho muža.“ Uvedomme si že tu hovorí cudzí muž s cudzou ženou, aká by tu mala byť asi normálna odpoveď tejto ženy? Normálne by bolo keby žena povedala: „Čo sa mi pletieš do môjho súkromia, čo sa ma takéto pýtaš, čo je ťa do toho!“ Ale, že odpovedala: „Pane vidím, že si prorok.“ Inými slovami tiež sa dá povedať: „Pane vidím, že vidíš, pane vidím že vieš!“ Prorok je totiž ten vidiaci. Ten ktorý pozná tu situáciu, ona ešte nepoznala Mesiáša, áno nepoznala Spasiteľa. Niečo síce poznala, poznala niečo o prorokov, niečo o Jákobovej studni a histórii, praotec náš Jákob to tu vykopal. Boli teda tu už proroci, potom prišli ďalší a Jeho zaraďuje tiež to toho reťazca slovami: „Pane vidím, že si prorok.“ Nepovedala, nepleť sa mi do života, neodkrývaj mi bolestivé miesta v mojom živote. Vidíme ďalej predsa sa tá žena iba tak nevzdáva, otvára náboženský problém pretože ďalej čítame: „Židia sa predsa nekamarátia so samaritánmi atď.“ Nakoniec tam čítame, že jej Pán odpovedal: „nebudete oslavovať Boha, ani v chráme, ani na hore samaritánskej, ale ten kto je milý Bohu bude mu slúžiť v duchu a v pravde.“ Keď žene Ježiš povedal túto vetu, tak sa jej odrazu rozsvietilo svetlo. Nechal tam vedro s vodou a beží domov a hovorí tam ľuďom, tým ktorým sa predtým vyhýbala: „Podťe sa podívať na Niekoho, kto mi povedal všetko čo som doposiaľ robila. Som povďačný za svedectvo, rád by som počul pokračovanie. Možno nám sestra to povie na budúce.

Ako sa to udeje, že sa človek stretne s Kristom? Tu máme krásne vykreslený príbeh o tom ako to je možné. Podívajme sa ešte na náš text z pohľadu, ako tento príbeh súvisí z našim životom. I dnes Ježiš sa prechádza pomedzi nás a vstupuje do nášho života. Vtedy musel prejsť cez Samáriu, pretože sa musela stretnúť s Nim jedna žena. Dnes musí prechádza našimi mestami, pretože sa potrebuješ stretnúť s Nim práve ty. Ježiš má niečo pre teba, čo potrebuješ. Potrebuješ počuť Jeho hlas, ale na našej strane je aj mnoho prekážok. Nuž a už keď sa stretne s Pánom Ježišom tak sa tieto prekážky odrazu vynoria. Ako napr.: „No, veď ja som nikomu neublížil, alebo ak je nejaký Boh tak to spozná, že som sa snažil a že som dobrý.“ Aj naopak to môže byť: „Keď sa tak dívam na tých kresťanov, nie sú o nič lepší ako tí druhí ľudia. Ďalej keby bol Boh, tak nie sú vojny, netrpia nevinní ľudia, nerodia sa nezdravé deti a tak máme nesmieme množstvo predsudkov. Milí priatelia, ale v určitej chvíli všetky naše prekážky strácajú zmysel. Keď máš nepokoj vo svojom srdci, nenaplnenie, možno sa bojíš budúcnosti, nevie kam z konopy. Odrazu vidíš, že aké sú tie prekážky malicherné, aké sú zbytočné. Naopak vidí ako sa človek môže otvoriť Kristovi. Niektor možno nemá čas na hľadanie Boha, niektor ani nemusí prežiť ani to čo tá žena, akýsi životný kolaps.

Poznáš rodinu, ktorá má veľmi krásne manželstvo a krásne deti, nič im nechýba. Jedného dňa im však prišla ich sedemročná dcéra zo školy domov s otázkou: „Mami ku komu pôjdem až sa rozvediete?“ Totiž dcéra chodí do triedy kde väčšina detí z rozvedených manželstiev a tam sa zrejme deti zhovárajú o tom. Predstavte si sedemročná dcéra a takéto úvahy. Je to zrejme tým, že sa o tom bolestne zhovárajú spolužiaci. I napriek tomu, že ich manželstvo je krásne. Nič akoby nechýbalo, ale odrazu pochopia, že ten život je ešte o niečom inom. Nuž a možno keď nemáme čas na Boha, prichádza kríza vonkajšia i vnútorná z ktorej potom vyviera túha po Bohu.

Nevieme čo dáva Boh, preto Pán Ježiš hovorí o tom: „Keby poznala čo dáva Boh, ty by si Ho prosila a On by ti dal dar života!“ Bratia a sestry, milí priatelia Pán Boh má viac než rozdal, má pre každého z nás ešte aj budúcnosť. On počíta s mladými ľuďmi, možno máte byť vzormi pre svojich kamarátov a spolužiakov, keď budete viac Kristovi. Mladí ľudia si vylepujú rôzne plagáty futbalistov, hokejistov umelcov a hercov, pretože to sú ich vzory. Mladý človek túži po určitom vzore. Vy môžete byť ich vzory, budú si vás vylepovať v ich izbách, pretože ste iní, máte iné hodnoty. Strelili ste sa vo vašom živote s Ježišom Kristom a možne napriek tomu, že to ľudia nedajú najavo ich predsa priťahujete. Som presvedčený, že i dnes ľudia hľadajú vzory. Dnes ľudia hľadajú priateľov, niekoho kto má nejakú vnútornú silu, hoci žije celkom obyčajný život. Tú silu, ktorú čerpá práve z Pána Ježiša Krista. Takýmto ľuďom môžeme ukázať, že pre nás je Pán Boh oveľa viac. Preto i tej žene Pán Ježiš hovorí: „Keby si vedela čo dáva Boh, ty by si Ho prosila.“

Ako môžeme získať dar života? Zmenu vo svojom živote? Popros o to Pána Ježiša Krista, povedz Mu to: „Pane Ježišu Kriste prosím Ťa pomôž mi, prosím Ťa vstup do môjho života. Ja už na to sám nestačím, ja Ťa potrebujem.“ A, stane sa zázrak. Srdcom sa verí, ale ústami sa vyznáva. Preto je to tam napísané: „Ty by si ho prosila a On by i dal dar života.“ Viete ono nestačí iba veriť srdcom. V Rim. 10 je napísané: „Srdcom sa verí k spravodlivosti, ale vyznanie ústami sa uskutočňuje spasenie.“ Možno, že niektor verí srdcom, myslou, áno že Pán Boh je a verím v život po smrti, možno i ja ráz tam budem. To nestačí, pokiaľ si to nepovedal svojim ústami: „Pane vstup do môjho života, tak sa nič nestalo a nestane.“ Jednoduchá ilustrácia. Keď sa niektor žení pokiaľ pred oddávajúcim nepovie to svoje „áno“ a to nahlas tak sa nič nedeje. Nestačí mať rád a vytrvať v tom, ale pokiaľ sa nepovie to hlasné „áno“ tak sa nič nedeje. Zmena nie je uznaná, ani zaregistrovaná, doklady sa nezmenia. Bolo potrebné to hlasné „áno“ a tým sa to stalo a bolo hotovo po sobáš. Priatelia môžete veriť ako chcete, ale pokiaľ nevyznáte svojimi ústami taj to akoby nič! Ak dvaja ľudia spolu chodia, majú sa radi, ale pokiaľ jeden nepovie ja ťa milujem, je si ťa chcem vziať a ten druhý na to tiež musí hlasito reagovať. Až potom sa všetko rozbehne. Pokiaľ mlčia nič sa nedeje. Taký istý vzťah je medzi nami a Bohom, medzi nami a Ježišom Kristom. Srdcom sa verí, ale ústami sa vyznáva ku spaseniu. Už si vyznal Ježiša Krista ako svojho Pána života? Poprosil si už: „Pane Ježišu Kriste vstup do môjho života“? Či je to tak ja som Ti dodnes veril, ale nikdy so Ťa nevyznal? Viete prečo je tam napísané srdcom sa verí a ústami sa koná vyznanie k spaseniu? Pretože srdcom sa ľahko verí, ale povedať to jednoznačne prejavíť to je ťažšie a za tým už musí stáť celý človek. Povedať to nahlas, vyznať to to už chce odvahu, to už musí byť dôvod, aby som to povedal. Preto by nechcel, aby každý to iba tak ľahko prešiel, ale každý kto vyzná Ježiša Krista bude spasený. Je vyzvanie, ktoré treba akýmsi spôsobom úplne za tým stáť a nesie to určitú cenu, celého vlastného života. Zopakujeme si slová: „Keby si ty vedela čo dáva Boh, tak by si Ho ty prosila a On by ti dal vodu živú“

Nevieme koľko mala tá žena rokov, ale keď už bola toľkokrát vydatá, ale keď jej bolo osemnásť iste nechcela byť 5x vydaná a 5x rozvedená. Iste chcela byť raz vydatá a šťastne vydatá. Avšak život sa neodvíja podľa našich prianí a podľa našich predstáv. Niektorí starší by nám mohli porozprávať rôzne životné príbehy. Mohli by nám povedať, ako sme to chceli a predsa to bolo inak, ale Ježiš má pre nás cestu. Ježiš nám chce ukázať cestu, ktorú nám pripravil, po ktorej máme ísť a bude náš život naplnený a na ktorej nakoniec splníme aj Božiu vôľu. Nuž a tak čo je potrebné poznať, alebo čo je potrebné vedieť, aby sme sa mohli na túto cestu vydať?

Keď Ježiš vstupuje do našich životov tak nám dáva poznávať pravdu o nás samotných. To povedal Ernest Hemingway: „Človek radšej spoznáva vesmír než sám seba. Vedzme však, ako náhle sa nás dotkne slovo Božie tak je veľmi osobné. Pozval som ráz jednu priateľku z práce do zhromaždenia. Počula tam kázeň a na druhý deň v práci mi hovorí: „Človeče ty si tomu kazateľovi o mne všetko povedal. On o mne kázal.“ Ja som však nepovedal ani slovo, to Duch Boží ti dal pravdu, odhalil ti to, dal ti poznať to čo vieš iba ty. On ti to zjavil. Môžeme si okolo seba položiť rôzne hradby uzavrieť sa, aby si ospravedľovali svoje hriechy a priestupky, tá však je „slepá ulica.“ Musíme prijať zodpovednosť za svoje skutky. Čokoľvek bude človek rozsievať, to bude aj žať. Na Božom súde bude ráz všetko odkryté, ale keď poprosíme o odpustenie, tam je do dokonalé odpustenie, je to zmyté krvou Ježiša Krista. V ťažkej životnej situácii nám Pán nastavi zrkadlo, aby sme vedeli že niečo nie je v poriadku s nami a s ľuďmi okolo nás. To je okamžik pravdy, ktorý máme prijať a nechať si posvietiť. Avšak pozor, tie negatívne skutky majú mínusovú hodnotu. Toto mám znázorňuje vodorovné znamienko. Tieto mínusy v našom živote sa hromadia a my s nimi nevieme čo s nimi. Pán Boh nás však s tými zápornými nenechá osamotene. On prichádza na pomoc z hora. On prišiel aj do života tejto ženy, aby jej mínusy zmenil. My musíme prijať pomoc z hora, toto nám znázorňuje zvislú čiaru a keď to spojíme tak dostaneme kríž, ktorý nám je spasením keď pod neho ideme a tam uvidíme nášho Pána a Spasiteľa.

Začína to vždy minusom - musíš spoznať svoje hriechy. Poznať svoju nedostatočnosť a to, že tvoja cesta nekončí v nebi, ale v pekle. I tie seba lepšie skutky a konanie nevyplní tú prázdnotu a nedá uspokojenie. Iba tak, že Boh poslal Ježiša Krista, aby naše mínus zmenil v plus. To je tajomstvo viery, to je tajomstvo Božej lásky. Tak ako vstúpil do života samaritánky tak to robí do dnes. Pán Ježiš k nám prichádza skrze svoje slovo, vo svojom Duchu, skrze našich priateľov hovorí k nám. Je mnoho spôsobov, ako nenápadne, ale výraznejšie Pán Boh hovorí skrze nás, nie vždy cez slovo, ale aj cez naše skutky. Cez spôsob života hovorí k iným ľuďom. Pán Ježiš prichádza a začína meniť tvoj život, práve v tej oblasti, ktorá ťa najviac bolí. Tam kde hriech zapustil korene. Práve to je to miesto kde môžeš začať, kde sa môžeš stretnúť s Ježišom. Príde keď ho poprosíme slovami: „Pane Ježišu príď od môjho života ja už nemôžem som sám.“ Vieme, že nás Pán Boh miluje, že nám odpúšťa, že má o teba záujem. S Ježišom sa naše mínus mení v plus. Totiž ľudský život je neopraviteľný, my ho nemôžeme vylepšiť. Keď máte staré auto, hodinky, to sa dá opraviť, ale ľudský život my neopravíme. Nie sme schopní polepšiť sa tak, aby sme sa páčili Bohu. My sa zapáčime Bohu v okamžiku keď sa otvoríme Pánovi Ježišovi Kristovi a Duch svätý začne premieňať naše srdce a urobí z nás Božie deti.

Povedali sme si, že tá studňa bola akýmsi centrom života. Tam čerpali tú vodu, ktorá bola nutná pre život. Otázka je aké je centrum tvojho života? Aká je studňa tvojho života? Z čoho čerpáš, z čoho berieš silu? V čom máš nádej? Čo môžeš prijať každý deň a vieš, že to má zmysel. Prijímaš to čo má nádej, čo ti dáva silu prekonať ťažkosti? Ježiš povedal: „Ktokoľvek má smäd, nech príde ku mne a ja mu dám napiť sa vody živej. Kto verí vo Mňa z neho budú prúdiť prúdy živej vody.“ To je zaujímavé, že žena prišla medzi tých svojich a pozvala ich všetkých, aby sa šli podívať na Toho, ktorý jej povedal všetko. Už sa nehanbila, ale slobodne mohla hovoriť o svojej minulosti. Myslím si, že tá žena bola základom prebudenia v samárii, ktoré neskôr naviazal apoštol Filip. To obrovské prebudenie bolo pripravené cez túto ženu.

Možno si s kresťanskej rodiny a je potrebné, aby si pokračoval v tomto Božom pôsobení vo vašom rode. Možno máš neveriacich rodičov a príbuzných, možno budeš prvý vo svojom rode, cez ktorého vojde evanjelium do vašej rodiny a staneš sa požehnaním, a to požehnanie nebude iba pre teba, ale bude pre mnohých. Teda požívam vás k Ježišovi Kristovi. Prosím môžete urobiť rozhodnutie teraz hneď, lebo zajtra môže byť už neskoro. Môžeme v tichej modlitbe vyznať a povedať: „Pane Ježišu ja už nechcem odísť z tohto miesta sám, ale s Tebou.“ Chcem osloviť vás, ktorí ste ešte neurobili tento krok viery, môžete ho urobiť teraz, dnes. Možno veríš, ale nikdy si nahlas nepovedal: „Pane Ježišu je chcem s Tebou žiť, chcem robiť a rozhodovať sa preto čo sa Tebe páči. Prosím odpusť mi, že som žil akoby si Ty neexistoval, odpusť mi tento život, čo som žil doposiaľ.“ Cesta za Kristom a s Kristom začína prvým krokom, môžeš ho bez odkladania urobiť. Chcem však osloviť aj vás, ktorí ste za Kristom a s Kristom už vykročili, ale na tej ceste ste poblúdili, niekde ste odbočili a ten zdroj života vám vyschol. Teraz žijete so svojej sily a so svojich zdrojov. V liste Rimanom je však napísané, tí čo žijú z vlastných sil sa Bohu nemôžu páčiť. Boh hľadá tých, ktorí Ho budú číť v Duchu a v pravde. Dnes sa môžeš vrátiť znovu k Pánovi Ježišovi Kristovi. Možno je to už po druhý krát, po tretie, neviem, ale pokiaľ vieš a cítiš, že niečo máš s tým urobiť, tak urob dnes a teraz. Vyznaj, že na to sám nestačíš, že v tebe nie je tá sila, ale že túžiš po Jeho pomoci a vedení. Verím, že ta ak urobíš tak vstaneš s pokojom a s radosťou. Prosím vás všetkých, ktorí prežívate strach, nepokoj, alebo iné výčitky svedomia zo svojej minulosti, vyznajte Mu to a Pán Ježiš k vám znova príde.

Uvedomte si, že Pán Ježiš po vás túži chce zmeniť váš život a pokiaľ to chcete aj vy tak to prosím urobte. Môžete to urobiť tam kde ste takí akí ste s tým čo má na srdci a na jazyku. Modlím sa za vás všetkých, ktorí ste tento krok viery urobili a verím, že ste požehnaní a prežívate požehnanie, ktoré vám od Pána Ježiša vyprosujem. Amen. /Zaznelo v kázni evanjelistu D.F. pre časopis prepísal a a upravil zam, jaz. úprava E.Be/.